

ОСВІТА В КОНТЕКСТАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Надія СКОТНА

УКРАЇНА І СВІТ У КОНТЕКСТІ ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ ВИХОВНОЇ СТРАТЕГІЇ

Сьогодення характеризується глибокими якісними перетвореннями в усіх сферах життя країни, серед інших — у виховній. У статті аналізується соціокультурна складова сучасної цивілізаційної виховної стратегії. Показано, що виховання в дусі толерантності як внутрішньої настанови та активної позиції самообмеження і навмисного невтручання постає ключовим завданням перед національною освітою, вихованням та політичною системою суспільства.

Популярні й актуальні сьогодні соціальні теорії, філософські та ідеологічні доктрини — постіндустріалізм, постмодернізм, глобалізм та інші — не здатні осягнути усі прояви і перспективи соціальної реальності, що змінюється. Зокрема, одна з самих молодих соціальних конструкцій — глобалізація в останні десятиріччя ХХ століття підносилась як явище нове для економічної, соціальної і культурної сфер життя, як засіб повсюдного поширення західних цінностей та інструмент формування загальносвітового співтовариства, як застава швидкого опанування усюди в світі науково-технічних досягнень та залучення периферійних регіонів планети у світове господарство. У зв'язку з глобалізацією проголошувалося багато оптимістичних прогнозів щодо майбутнього єдиної світової спільноти, заснованої на новому міжнародному порядку й системі взаємодії центрів, хоча вже на той час лунало багато попереджень про ілюзорність подібних уявлень. Події 11 вересня 2001 року у Сполучених Штатах Америки істотно похитнули уявлення про можливість утворення єдиної світової спільноти. Сьогодні переважна більшість дослідників визнають суперечливий характер процесу глобалізації світового простору, виокремлюючи її позитивні й негативні наслідки в усіх сферах життя. З одного боку, добре, коли усі нації почиваються частиною людства, включени до глобальних інформаційних структур, до світової економіки і політики, з іншого боку, вона веде до диктату наддержав, транснаціональних корпорацій,

Література:

- Ó Дзюба I. Метод — це насамперед розуміння // Вища освіта України. — К., 2003. — а́ є́ш і ј́б Ѹ́
- Ó Попович M. Модерн і постмодерн: філософія і політика // Дух і Літера. — 2002. — а́ ј́б Ѹ́ і є́ж Ѵ́
- ÀÚ Орфографічний словник української мови: Близько 120 000 слів / Уклад.: С. І. Головашук, М. М. Пещак, В. М. Русанівський, О. О. Тараненко. — К.: Вид-во «Довіра», 1994. — 864 с.
- ÍÚ Рассел B. История западной философии и ее связи с политическими и социальными условиями от античности до наших дней: В трех книгах. Издание 3-е, стереотипное. — М.: Академический проспект, 2000. — 768 с.
- ÀÚ Рябченко B. I. Технократизм і доля українського села: Занепад сучасного села як системна криза укр. соціуму: соц.-філос. аналіз проблеми. — К.: Знання України, 2006. — 76 с.
- ÍÚ Современный философский словарь / Под общей ред. д. ф. н. профессора В. Е. Кемерова. — 3-е изд. испр. и доп. — М.: Академический Проект, 2004. — 864 с.

Владимир Рябченко. Про мораль, закон, справедливость...

Человечество сегодня во многих ситуациях демонстрирует свою несостоительность в локализации и урегулировании проявлений безграничной свободы, которая трансформируется в своеолие не вероломно и открыто, а завуалированно, когда нельзя виноватого схватить за руки и найти возможности привлечь его к ответственности в правовом пространстве. Именно такой завуалированной экспансии чужой свободы способствуют знания, которыми объективируется социальная действительность. Знания — это действительно не только сила, но и социальное оружие, которое во многом выпало из этической системы регуляторов и остаётся в значительной мере неуловимым для традиционного права, налагая на него в этом смысле признаки архаичности, то есть несоответствия современным требованиям справедливого урегулирования общественных отношений, которые обезличиваются и вуалируются знаниями.

ІІІ ВІДОВАГА ПІДПІДЧИСЛЕННЯ

ІІІ ПІДПІДЧИСЛЕННЯ